

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1245

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 decembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.703. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2	1.715. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	6
1.704. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
1.705. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3	Decizia nr. 74 din 11 noiembrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	7–13
1.706. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.707. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4	45. — Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2022	14
1.708. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4	46. — Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2022	14
1.709. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4	47. — Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în dolari începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2022	15
1.710. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5	★	
1.711. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5	Rectificări	15
1.712. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5		
1.713. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	6		
1.714. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	6		

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.758/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 23 decembrie 2022, domnul Matei Liviu, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracrișunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în prezent delegat în funcția de procuror-șef al Serviciului teritorial Ploiești din cadrul aceleiași direcții, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.

Nr. 1.703.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.755/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Dobrescu Monica, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prezent delegată în funcția de procuror-șef al Biroului de recursuri penale în interesul legii din cadrul Secției judiciare, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.

Nr. 1.704.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.753/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Bebeșelea Adina-Raluca, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul teritorial Alba Iulia, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.705.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.764/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Melconian Mihaela, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — structura centrală, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.706.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.766/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Bozu Gheorghe, procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — structura centrală, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.707.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.767/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ioniță Nicu Paul, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Suceava, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.708.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.768/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Fülöp Eugen, procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.709.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.769/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cioancă Ștefan Dan, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.710.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.771/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gherman Valeria, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Alba, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.711.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.770/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Oana Ilie Olivian, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.712.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.763/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ardeleanu Paul, procuror-șef al Serviciului teritorial Constanța din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.713.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.760/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul colonel magistrat Bobin Florin Stelian, procuror militar șef al Secției urmărire penală din cadrul Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.714.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.757/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul colonel magistrat Dinu Iulian, procuror militar la Secția parchetelor militare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 1.715.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

**DECIZIA Nr. 74
din 11 noiembrie 2022**

Dosar nr. 1.676/1/2022

Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele Completului
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală
Constantin Epure	— judecător la Secția penală
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Valerica Voica	— judecător la Secția penală
Adriana Ispas	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Gheorghe Valentin Chitidean	— judecător la Secția penală
Andrei Claudiu Rus	— judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, prin Încheierea din 5 iulie 2022, în Dosarul nr. 45.168/3/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior modificării din anul 2014), reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită este condiționată de săvârșirea infracțiunii față de un funcționar care exercită atribuții de control, în legătură directă cu aceste atribuții, sau este suficient ca funcționarul să aibă atribuții de control, darea de mită săvârșită față de acesta neavând legătură directă cu respectivele atribuții.”

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) raportat la art. 473 alin. (8) din Codul de procedură penală și art. 36 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată participă doamna Elena Rosana Bota, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Judecător raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, domnul Constantin Epure, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Ecaterina Nicoleta Eucarie, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de către judecătorul raportor, acesta fiind comunicat părților potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Totodată, a învederat că, urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, la dosarul cauzei au fost depuse puncte de vedere asupra problemei de drept supuse dezlegării.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, a acordat cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Ecaterina Nicoleta Eucarie, a solicitat respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării prin care s-a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei probleme de drept: *„Dacă în interpretarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior modificării din anul 2014), reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită este condiționată de săvârșirea infracțiunii față de un funcționar care exercită atribuții de control, în legătură directă cu aceste atribuții, sau este suficient ca funcționarul să aibă atribuții de control, darea de mită săvârșită față de acesta neavând legătură directă cu respectivele atribuții.”*

În susținerea acestei solicitări, în raport de problema de drept ridicată de Curtea de Apel București, s-a arătat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv nefiind îndeplinită condiția negativă, și anume ca asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării să nu se fi statuat anterior printr-o hotărâre prealabilă și să nu formeze obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Potrivit jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al instanței supreme, condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii, presupune ca instanța supremă să nu fi statuat prin dispozitivul și considerentele ori prin considerentele unei hotărâri prealabile anterioare sau ale unei decizii în interesul legii anterioare, asupra chestiunii de drept.

În situația în care considerentele unei hotărâri prealabile anterioare sau ale unei decizii în interesul legii anterioare conțin elemente suficiente care să conducă la dezlegarea chestiunii de drept, sesizarea devine inadmisibilă.

S-a arătat că, analizând chestiunea de drept prin prisma jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală, se constată că, prin Decizia nr. 2 din 25 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 22 februarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a stabilit că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în forma în vigoare anterior anului 2014, se aplică doar în ipoteza în care infracțiunea de luare de mită a fost săvârșită de făptuitor în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.

Deși decizia menționată a fost pronunțată în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, privind modalitatea agravată a infracțiunii de luare de mită, se constată că instanța supremă a făcut referire în considerentele hotărârii și la varianta agravată a infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 (forma în

vigoare anterior datei de 1 februarie 2014), a cărei dificultate de interpretare și aplicare o invocă instanța de trimitere.

Or, având în vedere că, prin decizia anterior menționată, s-a constatat că dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 reprezintă o variantă specială a infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 din Codul penal din 1969, elementul circumstanțial agravant fiind reprezentat de o calitate specială a subiectului pasiv adiacent, este cert că incidența formei agravate este condiționată de săvârșirea de către mituitor a faptei în legătură directă cu atribuțiile subiectului pasiv secundar.

În consecință, doamna procuror a susținut că, întrucât considerentele Deciziei nr. 2 din 25 ianuarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cuprind elemente suficiente care să conducă la dezlegarea problemei de drept invocate, nu se impune intervenția instanței supreme pe calea mecanismului prevăzut de art. 475 din Codul de procedură penală, considerentele menționate aplicându-se *mutatis mutandis* și în cauza aflată pe rolul instanței de trimitere.

Constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNEI CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ, deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin încheierea de sesizare din data de 5 iulie 2022, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior modificării din anul 2014), reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită este condiționată de săvârșirea infracțiunii față de un funcționar care exercită atribuții de control, în legătură directă cu aceste atribuții, sau este suficient ca funcționarul să aibă atribuții de control, darea de mită săvârșită față de acesta neavând legătură directă cu respectivele atribuții.”

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală este investită, în ultimul grad de jurisdicție, cu soluționarea apelului formulat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție împotriva Sentinței penale nr. 188/F din data de 23 februarie 2021 a Tribunalului București — Secția penală, pronunțată în Dosarul nr. 45.168/3/2018.

Prin sentința penală menționată s-au dispus următoarele:

În baza art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, a fost achitat inculpatul P.C. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 din Codul penal în referire la art. 6 și art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (fapta din perioada 2006—2007).

În baza art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, a fost achitat inculpatul P.C. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 289 din Codul penal în referire la art. 6 și art. 7 lit. a) din

Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (fapta din perioada 2009—2010).

În baza art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, a fost achitat inculpatul C.I. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. 1 din Codul penal 1969 cu referire la art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară Legii nr. 187/2012, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (fapta din 2009—2010).

În baza art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, a fost achitată inculpata S.T. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prevăzută de art. 255 alin. 1 din Codul penal 1969 cu referire la art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară Legii nr. 187/2012, cu aplicarea art. 5 din Codul penal (fapta din 2009—2010).

Au fost ridicate măsurile asigurătorii instituite prin ordonanța din 18 decembrie 2018 până la concurența sumei de xx Euro și yy USD asupra imobilului casă de locuit compusă din trei dormitoare și anexe (2,500 sq.ft.) situată în A., achiziționat de G.L. la data de 24 martie 2011.

S-a constatat că prin Încheierea de ședință din data de 13 martie 2019, judecătorul de cameră preliminară a dispus revocarea măsurii sechestrului asigurător instituit prin aceeași ordonanță a procurorului asupra imobilului teren cu suprafața de XX mp, situat în B. înscris în cartea funciară a sectorului x București.

Pentru a pronunța această hotărâre, Tribunalul București a reținut, în esență, cu referire la toate acuzațiile care fac obiectul judecății, că în cauză, probele administrate nu satisfac exigența standardului de probațiune dincolo de orice îndoială rezonabilă, condamnarea putându-se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de o astfel de îndoială, standard care constituie o garanție a aflării adevărului și a dreptului la un proces echitabil.

Fiind sesizată cu apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, în ședința publică din data de 21 iunie 2022, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a pus în discuția părților cererea formulată de inculpata S.T. în sensul sesizării, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept expuse în preambul.

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale unei astfel de sesizări, prevăzute de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, iar pe fondul sesizării, a arătat că pentru reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 din Codul penal 1969 cu aplicarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, în varianta anterioară Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, este suficient ca funcționarul în legătură cu care s-a comis infracțiunea de dare de mită să aibă atribuții de control, chiar dacă infracțiunea săvârșită nu are legătură directă cu respectivele atribuții. În acest sens a invocat practica instanțelor judecătorești.

Inculpatul P.C., prin apărător, a solicitat admiterea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și suspendarea soluționării cauzei.

La același termen, inculpata S.T. a formulat, prin apărător ales, o cerere de schimbare a încadrării juridice a infracțiunii pentru care a fost trimisă în judecată [din infracțiunea de dare de mită prevăzută de art. 255 alin. 1 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 în forma anterioară Legii nr. 187/2012, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, în infracțiunea de dare de mită, forma tip, prevăzută de

art. 255 alin. 1 din Codul penal anterior]. O solicitare similară a fost formulată și de către inculpatul C.I.

Referitor la cererile de schimbare a încadrării juridice, instanța de control judiciar a prorogată soluționarea acestora, după soluționarea de către instanța supremă a sesizării referitoare la dezlegarea chestiunii de drept anterior expuse.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

În opinia instanței de sesizare, calitatea subiectului activ la infracțiunea de luare de mită (de care depinde agravarea infracțiunii de dare de mită, potrivit dispozițiilor vechiului Cod penal, în măsura în care s-ar aprecia că este lege penală mai favorabilă) nu poate fi privită independent de latura obiectivă a infracțiunii, deoarece, fapta este tipică numai atunci când pretinderea, primirea de bani sau alte foloase se realizează în scopul îndeplinirii, neîndeplinirii sau întârzierii îndeplinirii unui act care intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului. De aceea, faptei de luare de mită îi lipsește unul dintre elementele sale constitutive, dacă mituirea funcționarului nu are legătură cu exercitarea atribuțiilor concrete de serviciu.

În ceea ce privește aspectul dacă dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea 78/2000, în varianta anterioară Legii nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, care reglementează o formă agravată a infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 255 din Codul penal din 1969, se interpretează în sensul în care este suficient ca funcționarul față de care se comite infracțiunea de dare de mită, să aibă atribuții de control (prin fișa postului sau prin lege) sau este necesar ca respectivul funcționar să se fi aflat în exercitarea acelor atribuții la momentul comiterii infracțiunii, completul de judecată a făcut trimitere la raționamentul avut în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, la pronunțarea Deciziei nr. 2 din 25 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 22 februarie 2017.

Prin decizia sus-amintită, în interpretarea unor dispoziții similare, respectiv a celor cuprinse în art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014) cu referire la agravarea infracțiunii de luare de mită în cazul în care aceasta are ca subiect activ un funcționar cu atribuții privind constatarea și sancționarea contravențiilor, s-a stabilit că dispozițiile mai sus menționate se aplică doar în ipoteza în care infracțiunea de luare de mită este săvârșită de făptuitor în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.

Instanța de sesizare a reținut că, prin decizia anterior menționată s-a statuat că „în forma agravată, fapta de luare de mită este săvârșită în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau cu scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, dar nu a oricăror îndatoriri, ci doar a acelor care se circumscriu competențelor subiectului activ, respectiv funcționarului cu atribuții de constatare sau sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor”.

De asemenea, s-a stabilit că „variantele agravate a infracțiunii de luare de mită este incidentă doar în ipoteza în care pretinderea, primirea, acceptarea ori nerespingerea promisiunii, respectiv darea de mită, se realizează în legătură directă cu atribuțiile persoanei care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau de judecare a infracțiunilor.

Aceste atribuții trebuie să derive din lege, fiind nesocotite de subiectul activ al infracțiunii, care a pretins, a primit ori a acceptat promisiunea de bani sau alte foloase, sau de subiectul pasiv adiacent.”

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Târgu Mureș și Curtea de Apel Timișoara care, după caz, au făcut referire la opiniile unora dintre instanțele arondate.

În materialul transmis de curțile de apel a fost identificată practică relevantă în materie la aceste curți și instanțele arondate: Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Dolj, Tribunalul Galați, Tribunalul Prahova și Tribunalul Satu Mare.

În urma consultării instanțelor de judecată, s-au evidențiat următoarele opinii:

Într-o primă opinie, susținută de curțile de apel Alba Iulia, Bacău, București — Secția I penală, Cluj, Craiova, Galați, Oradea, Timișoara, Suceava, Tribunalele Alba, Arad, Argeș, Bacău, Bistrița-Năsăud, Brașov, Brăila, București, Caraș-Severin, Constanța, Cluj, Dolj, Galați, Giurgiu, Gorj, Hunedoara, Ialomița, Iași, Ilfov, Maramureș, Mehedinți, Neamț, Olt, Prahova, Sibiu, Teleorman, Timiș, Vaslui (opinie majoritară), precum și judecătoriile Bistrița, Liești, Moldova Nouă, Novaci, Oravița, Pătârlagele, Reșița și Târgu Cărbunești, s-a apreciat că „în interpretarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare anterior modificării din anul 2014), reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită este condiționată de săvârșirea infracțiunii față de un funcționar care exercită atribuții de control, în legătură directă cu aceste atribuții”.

Potrivit opiniei exprimate, calitatea subiectului activ la infracțiunea de luare de mită nu poate fi privită independent de latura obiectivă a infracțiunii, fapta fiind tipică numai atunci când pretinderea, primirea de bani sau alte foloase se realizează în scopul îndeplinirii, neîndeplinirii sau întârzierii îndeplinirii unui act care intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului. Astfel, faptei de luare de mită îi lipsește unul dintre elementele sale constitutive, dacă mituirea funcționarului nu are legătură cu exercitarea atribuțiilor concrete de serviciu.

Conform art. 255 din Codul penal anterior, cele trei modalități alternative din cuprinsul elementului material al infracțiunii de dare de mită trebuie comise în scopul de a-l determina pe funcționar să îndeplinească, să nu îndeplinească ori să întârzie îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu ori să facă un act contrar acestor îndatoriri.

Prin Decizia nr. 2/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală, s-a statuat că în cazul infracțiunii de luare de mită, actul pentru care se pretinde, se primește, se acceptă sau nu se resping bani sau alte foloase necuvenite, trebuie să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale funcționarului, adică să fie un act privitor la îndatoririle de serviciu ale acestuia sau un act contrar acestor îndatoriri.

Această interpretare a legii cuprinsă în decizia menționată anterior se aplică, în mod similar, și în cazul infracțiunii de dare de mită, care trebuie să vizeze un act privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului, respectiv un act concret ce se înscrie în limitele competențelor sale, în conformitate cu normele care reglementează serviciul acestuia ori este inerent naturii lui.

În a doua opinie, susținută de Curtea de Apel Pitești, Târgu Mureș, tribunalele Satu Mare și Vaslui (opinie minoritară),

judecătorii Caransebeș și Câmpina, s-a apreciat că „în interpretarea art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare anterior modificării din anul 2014), reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită nu este condiționată de săvârșirea faptei față de un funcționar care exercită atribuții de control, în legătură directă cu aceste atribuții, fiind suficient ca funcționarul să aibă atribuții de control, darea de mită săvârșită față de acesta neavând legătură directă cu respectivele atribuții.”

S-a apreciat că este întrunită cerința esențială a elementului material al laturii obiective — „*verbum regens*” corelativ infracțiunii de dare de mită, în ipoteza juridică în care inculpatul are atribuții specifice de control, independent de săvârșirea faptei pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

V. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată opiniile specialiștilor în drept penal, opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării, însă nu au fost comunicate puncte de vedere.

VI. Examenul jurisprudenței în materie

VI.1. Jurisprudența națională relevantă

În materialul transmis de curțile de apel a fost identificată practică relevantă în materie, la Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Dolj, Tribunalul Galați, Tribunalul Prahova și Tribunalul Satu Mare.

VI.2. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

VI.2.1. Sub aspectul deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a fost identificată Decizia nr. 2 din 25 ianuarie 2017 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 22 februarie 2017, referitoare la interpretarea și aplicarea formei agravate prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014), prin care s-a stabilit că „*Dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014) se aplică doar în ipoteza în care infracțiunea de luare de mită a fost săvârșită de făptuitor în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.*”

VI.2.2. În ceea ce privește deciziile de speță, în urma documentării prealabile întocmirii prezentului raport, la nivelul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost identificată jurisprudență referitoare la chestiunea ce constituie obiectul sesizării Curții de Apel București, respectiv Decizia nr. 98/A din 26 martie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală.

Potrivit acestei decizii, instanța de control judiciar a reținut că, în speță, în cadrul procedurii de licitație, inculpatul A. nu avea atribuții de control și nici atribuții privind constatarea și sancționarea contravențiilor.

Totodată, la stabilirea corectei încadrări juridice a faptelor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a constatat întemeiate susținerile apărării, în sensul că sunt aplicabile concluziile Deciziei nr. 2 din 25 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 22 februarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

În speță, astfel cum reiese din cuprinsul actului de sesizare, acuzarea a avut în vedere pentru reținerea formei agravate ale infracțiunilor de dare și luare de mită, următoarele dispoziții legale care vizează atribuțiile inculpatului A.: art. 102 alin. (1), art. 103 alin. (1) și (2), precum și art. 104 alin. (1) lit. e) și alin. (6) lit. f) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

„*Reiese, astfel, că dispozițiile legale invocate în acuzare, pe de o parte, nu vizează constatarea sau sancționarea contravențiilor, pe de altă parte, nu pot fundamenta reținerea unor atribuții de control ale inculpatului A. în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziții publice.*”

Luând în considerare Decizia nr. 2/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în ce privește atribuțiile de constatare a contravențiilor și de luare a măsurilor de sancționare contravențională, indiferent de faptul că, la modul general, președintele consiliului județean poate avea calitate de agent constator, se constată că aceste atribuții nu au nicio legătură cu faptele ce fac obiectul acuzației penale, așa încât, datorită faptului că darea și luarea de mită nu au fost comise în legătură cu asemenea atribuții ale inculpatului A., nu sunt aplicabile dispozițiile de agravare prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, reținute în acuzare în ce privește infracțiunea de luare de mită comisă de inculpatul A.

În ce privește atribuțiile de control, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că este aplicabil același raționament ca în cazul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, în concordanță cu cele statuate prin Decizia nr. 2/2017, chiar dacă dispozițiile art. 254 alin. 2 din Codul penal din 1969 și dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 nu au făcut obiectul respectivei decizii. Drept urmare, pentru a fi incidente aceste reglementări, este necesar să se constate că activitatea imputată subiectului activ al infracțiunii se circumscrie atribuțiilor de control.

Or, conform acuzației penale și faptelor reținute de instanța de apel în sarcina celor doi inculpați, darea și luarea de mită au avut în vedere atribuțiile inculpatului A. în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziții publice.

Astfel cum s-a reținut, prevederile legale invocate de Parchet au un caracter extrem de general și vizează doar tangențial procedura de licitație avută în vedere, în concret, prin acuzațiile formulate în cauza de față în sarcina inculpaților B. și A.

Chiar examinând prevederile legale ce reglementează, în concret, atribuțiile președintelui Consiliului Județean în cadrul acestei proceduri, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că acestea sunt conținute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și Hotărârea Guvernului nr. 925/2006, din care rezultă că președintele are doar atribuții de desemnare a Comisiei de evaluare (art. 71 din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006) și obligația de a semna contractul de achiziție publică cu ofertantul declarat câștigător de către Comisia de evaluare (art. 204 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006).

Nu a fost identificată nicio dispoziție legală care să prevadă posibilitatea președintelui Consiliului Județean de a evalua, aprecia, verifica sau cenzura în vreun fel modalitatea de lucru, aprecierile, constatările, concluziile Comisiei de evaluare sau actele emise de către această comisie, ori atribuții de control ale președintelui în alte etape ale procedurii.”

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a reținut că, pe cale de consecință, în absența unor atribuții de control care să aibă legătură cu activitatea imputată inculpatului A., nu pot fi reținute dispozițiile art. 254 alin. 2 din Codul penal din 1969, în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită comisă de acesta și, corelativ, nu pot fi reținute dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 în ceea ce privește infracțiunea de dare de mită comisă de inculpatul B.

VI.3. Jurisprudența Curții Constituționale

Prin Decizia nr. 673 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, reținându-se, în esență, că aceste dispoziții se constituie într-o

normă de trimitere uzitată de tehnica legislativă, nefiind încălcate dispoziții constituționale. Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție este un act de legiferare a răspunderii penale printr-o normă care plasează univoc, în sistemul infracțional, fapta de luare de mită săvârșită de un subiect activ circumstanțiat. Reglementarea internă satisface și exigențele Convenției, care impune ca legea penală să nu se aplice de o manieră extensivă în dezavantajul acuzatului, în special prin analogie, situație care nu se regăsește în dispozițiile art. 7 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție. Infracțiunea este clar definită de lege, astfel încât făptuitorul poate să știe care sunt acțiunile sau omisiunile care pot angaja răspunderea sa penală.

VII. **Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului**

În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului, nu au fost identificate hotărâri care să prezinte semnificație sub aspectul chestiunii ce formează obiectul întrebării prealabile.

VIII. **Directia legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție** a comunicat că a fost identificată practică judiciară cu privire la problema de drept supusă dezlegării, respectiv Decizia nr. 98/A din 26 martie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, fără a formula un punct de vedere.

IX. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Judiciară**, în cuprinsul concluziilor formulate, a solicitat respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală.

Din perspectiva condițiilor de admisibilitate a sesizării fundamentate pe procedura prevăzută de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, s-a apreciat că nu este îndeplinită condiția negativă, și anume ca asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării să nu se fi statuat anterior printr-o hotărâre prealabilă și să nu formeze obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În considerentele Deciziei nr. 18 din 5 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 30 ianuarie 2019, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut că îndeplinirea acestei condiții se analizează nu numai prin raportare la hotărâri prin care să se fi statuat în mod explicit asupra problemei de drept ridicate de instanța de trimitere, ci și pe baza considerentelor unei asemenea decizii, dacă aceasta oferă elemente suficiente care să conducă la dezlegarea problemei de drept invocate.

Prin Decizia nr. 12 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 31 mai 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală, s-a arătat că a statua printr-o nouă hotărâre prealabilă asupra problematicei de tipul celei incidente în cauză înseamnă, practic, a relua, în termeni substanțial similari, dezlegarea dată deja problemei de drept printr-o decizie anterioară a instanței supreme, ceea ce contravine unei cerințe de admisibilitate expres prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală. Asigurarea caracterului obligatoriu al dezlegării date chestiunilor de drept asupra cărora instanța supremă a statuat în cadrul mecanismului hotărârii prealabile, expres consacrat de art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, presupune nu doar conformarea, pe viitor, la exigențele dispozitivului deciziei, ci și aplicarea corespunzătoare a întregului raționament juridic ce a precedat, în mod necesar, pronunțarea acesteia.

Prin prisma jurisprudenței anterior invocate, s-a reținut că prin Decizia nr. 2 din 25 ianuarie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de

drept în materie penală, a stabilit că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în forma în vigoare anterior anului 2014 „se aplică doar în ipoteza în care infracțiunea de luare de mită a fost săvârșită de făptuitor în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia privind constatarea sau sancționarea contravențiilor”.

S-a arătat că, potrivit raționamentului juridic avut în vedere la adoptarea acestei decizii, reținerea modalității agravate atât a infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cât și a infracțiunii de dare de mită prevăzută de art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 (în formele în vigoare anterior datei de 1 februarie 2014), implică, obligatoriu, îndeplinirea condițiilor de incriminare ale formelor tip ale celor două infracțiuni, fiind extinsă însă sfera subiectului activ nemijlocit (în cazul luării de mită), respectiv sfera subiectului pasiv adiacent (în cazul dării de mită), ceea ce presupune săvârșirea faptelor în legătură cu atribuțiile care se circumscriu competențelor speciale ale funcționarului public.

Întrucât considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2 din 25 ianuarie 2017 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cuprind elemente suficiente care să conducă la dezlegarea problemei de drept invocate, nu se impune intervenția instanței supreme pe calea mecanismului prevăzut de art. 475 din Codul de procedură penală, considerentele menționate aplicându-se *mutatis mutandis* și în cauza aflată pe rolul instanței de trimitere.

Totodată, s-a observat că aplicabilitatea, în speța dedusă judecătii, a unei decizii obligatorii a instanței supreme, în conformitate cu prevederile art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, constituie atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei, iar nu al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în cadrul mecanismului de unificare a practicii judiciare.

Pe fondul chestiunii de drept, s-a constatat că rațiunea instituirii de către legiuitor a unei variante agravate a infracțiunii de dare de mită este ocrotirea relațiilor sociale privind activitatea de serviciu, a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor acte de corupere a funcționarilor cu atribuții de control.

Fapta de promisiune, oferire sau dare de bani ori alte foloase unui funcționar cu atribuții de control este apreciată de legiuitor mai gravă (fiind sancționată cu pedeapsa de 5 ani închisoare prevăzută de art. 255 alin. 1 din Codul penal din 1969, al cărei maxim se majorează cu 2 ani, întrucât mituitorul vizează prin săvârșirea infracțiunii tocmai aceste atribuții de serviciu ale subiectului pasiv secundar, care presupun verificarea și analiza unor situații precum și luarea de măsuri cu privire la activitatea controlată.

Prin urmare, s-a apreciat că pentru a fi incidente dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, actele de corupere ale mituitorului trebuie să aibă legătură cu atribuțiile de control ale funcționarului vizat, în caz contrar, fapta încadrându-se în varianta tip a infracțiunii prevăzute de art. 255 alin. 1 din Codul penal din 1969.

X. **Dispoziții legale incidente:**

Legea nr. 15/1968 privind Codul penal, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997

Art. 255 — Darea de mită

Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile și scopurile arătate în art. 254, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în forma în vigoare anterior modificării prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Art. 6

Infrațiunile de luare de mită — prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită — prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite — prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență — prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.

Art. 7

(1) Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.

(2) Fapta de dare de mită săvârșită față de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau față de un funcționar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.

XI. Opinia judecătorului-raportor

Judecătorul-raportor a considerat că sesizarea este inadmisibilă, nefiind îndeplinită una dintre condițiile de admisibilitate menționate de art. 475 din Codul de procedură penală, fiind deja pronunțată o decizie care, în considerente, prezintă elementul de particularitate în baza căruia instanța de trimitere poate soluționa problema de drept.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

În urma examinării sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, a raportului întocmit de judecătorul raportor și a problemei ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Cu privire la admisibilitatea sesizării

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Analiza acestei reglementări ce privește asigurarea unei practici judiciare unitare de către Înalta Curte de Casație și Justiție, pune în lumină îndeplinirea, în mod cumulativ, a trei condiții:

1. completul care a formulat întrebarea să fie investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
2. Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat anterior asupra chestiunii de drept printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii, iar chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;
3. soluționarea cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

Examinând îndeplinirea acestor condiții în cauză, se constată că instanța care a formulat sesizarea este Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, iar aceasta este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv cu soluționarea apelului formulat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție împotriva Sentinței penale nr. 188/F din data de 23 februarie 2021 a Tribunalului București — Secția penală, pronunțată în Dosarul nr. 45.168/3/2018, fiind îndeplinită prima dintre condițiile de admisibilitate menționate supra.

Cu referire la condiția negativă impusă de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării să nu se fi statuat anterior printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o decizie dată într-un recurs în interesul legii, respectiv să nu formeze obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, se constată că această condiție de admisibilitate nu este îndeplinită.

Potrivit jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al instanței supreme, sintetizată în considerentele Deciziei nr. 22 din 27 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 7 februarie 2020, condiția ca „Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii” presupune ca **instanța supremă să nu fi statuat prin dispozitivul și considerentele ori prin considerentele unei hotărâri prealabile anterioare sau ale unei decizii în interesul legii anterioare asupra chestiunii de drept.** În ipoteza în care considerentele unei hotărâri prealabile anterioare sau ale unei decizii în interesul legii anterioare conțin elemente suficiente care să conducă la dezlegarea chestiunii de drept, sesizarea devine inadmisibilă.

În coordonatele menționate în paragraful precedent, se constată că, **prin Decizia nr. 2 din 25 ianuarie 2017 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept** având ca obiect „dacă în interpretarea și aplicarea formei agravate prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014) este suficient ca făptuitorul să aibă ca atribuții de serviciu constatarea ori sancționarea contravențiilor indiferent dacă infracțiunea de luare de mită nu are legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor sau reținerea formei agravate este condiționată de săvârșirea infracțiunii de luare de mită în legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor”, **Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a reținut în considerentele acestei decizii următoarele:**

„Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014) prevedea că „fapta de luare de mită, prevăzută de art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. (2) din Codul penal, privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control”.

Potrivit art. 254 alin. (1) din Codul penal anterior (forma în vigoare anterior anului 2014), „fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi”.

Din analiza dispozițiilor legale enunțate anterior se observă că legiuitorul, pe lângă modalitatea-tip a infracțiunii de luare de mită, a reglementat și o modalitate agravată, prevăzută în alin. (2), modificat și completat cu dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014), determinată de calitatea specială impusă subiectului activ nemijlocit (autorului), aceea de funcționar cu atribuții și competențe speciale.

Potrivit acestei reglementări, infracțiunea de luare de mită este calificată, atrăgând un regim sancționator mai sever, atunci când fapta a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor.

Prin urmare, ceea ce agravează infracțiunea de luare de mită este calitatea specială a subiectului activ nemijlocit, determinată prin atribuțiile acestuia de constatare sau sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor.

[...]

Din această perspectivă și în forma agravată, fapta de luare de mită este săvârșită în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau cu scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, dar nu a oricăror îndatoriri, ci doar a acelor care se circumscriu competențelor subiectului activ, respectiv funcționarului cu atribuții de constatare sau sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor.

[...]

Reținem, în raport cu obiectul sesizării, elementele de particularitate prevăzute de dispozițiile art. 7 alin. (1) din *Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior anului 2014)*, care consacră o calificare specială a subiectului activ al infracțiunilor prevăzute de art. 254, 256 și 257 din *Codul penal anterior*.

Astfel, fapta de luare de mită prevăzută de art. 254 din *Codul penal anterior*, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. (2) din *Codul penal anterior*, privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.

În alineatul 2 al aceluiași articol se stipulează că fapta de dare de mită săvârșită față de una dintre persoanele care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor sau față de un funcționar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din *Codul penal anterior*, al cărui maxim se majorează cu 2 ani.

În ambele ipoteze, ne aflăm în prezența unor variante speciale ale infracțiunilor din *Codul penal*, elementul de particularitate fiind calificarea subiectului activ, respectiv a subiectului pasiv adiacent, în funcție de atribuțiile de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de atribuțiile de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor.

[...]

Analizând dispozițiile legale enunțate anterior, se constată că varianta agravată a infracțiunii de luare de mită este incidentă doar în ipoteza în care pretinderea, primirea, acceptarea ori nerespingerea promisiunii, **respectiv darea de mită**, se realizează în legătură directă cu atribuțiile persoanei care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau de judecare a infracțiunilor.”

În speță, deși chestiunea de drept ridicată prin intermediul sesizării în cauză nu a mai fost examinată, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat în mod explicit asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, se apreciază că nu este necesară intervenția instanței supreme, fiind deja pronunțată o decizie care, în considerente, prezintă elementul de particularitate în baza căruia instanța de trimitere poate soluționa problema de drept.

Constatănd neîndeplinită una dintre condițiile de admisibilitate menționate de art. 475 din *Codul de procedură penală*, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu va proceda la analizarea pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, urmând a respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept vizând interpretarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din *Legea nr. 78/2000 (forma în vigoare anterior modificării din anul 2014)*, respectiv dacă reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită este condiționată de săvârșirea infracțiunii față de un funcționar care exercită atribuții de control, în legătură directă cu aceste atribuții, sau este suficient ca funcționarul să aibă atribuții de control, darea de mită săvârșită față de acesta neavând legătură directă cu respectivele atribuții.

Pentru toate argumentele mai sus expuse, în temeiul art. 475 și 477 din *Codul de procedură penală*,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea Curții de Apel București — Secția a II-a penală prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea art. 6 și art. 7 alin. (2) din *Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (forma în vigoare anterior modificării din anul 2014)*, reținerea formei agravate a infracțiunii de dare de mită este condiționată de săvârșirea infracțiunii față de un funcționar care exercită atribuții de control, în legătură directă cu aceste atribuții, sau este suficient ca funcționarul să aibă atribuții de control, darea de mită săvârșită față de acesta neavând legătură directă cu respectivele atribuții.”

Obligatorie de la data publicării în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, potrivit art. 477 alin. (3) din *Codul de procedură penală*.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Elena Rosana Bota

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în lei începând cu perioada de aplicare
24 noiembrie—23 decembrie 2022**

În baza dispozițiilor art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15—17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2022, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,69% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 decembrie 2022.
Nr. 45.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în euro începând cu perioada de aplicare
24 noiembrie—23 decembrie 2022**

În baza dispozițiilor art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15—17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2022, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,01% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 decembrie 2022.
Nr. 46.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în dolari începând cu perioada de aplicare
24 noiembrie—23 decembrie 2022

În baza dispozițiilor art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15—17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2022, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în dolari este de 0,09% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 decembrie 2022.
Nr. 47.

★

R E C T I F I C Ă R I

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 9 decembrie 2022, se face următoarea rectificare:

— la art. LII, pct. 4 cu referire la art. 76 alin. (3) lit. g), în loc de: „... în condițiile prevăzute la alin. (41) lit. f),” se va citi: „... în condițiile prevăzute la alin. (41) lit. f),”.

★

În cuprinsul anexei la Hotărârea Guvernului nr. 829/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021—2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 29 iunie 2022, se face următoarea rectificare:

— la art. 49 alin. (3) lit. b), în loc de: „56.07.03.92...” se va citi: „56.12.03.92...”.

★

În cuprinsul anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.362/2022 pentru repartizarea pe județe a sumei, prevăzută în bugetul de stat pe anul 2022, pentru unele unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale în vederea finanțării Programului-pilot de acordare a unui suport alimentar pentru preșcolarii și elevii din 450 de unități de învățământ preuniversitar de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1086 din 10 noiembrie 2022, se face următoarea rectificare:

— la poziția 47 din Listă, județul Bihor, la coloana a 3-a, în loc de: „Chijic” se va citi: „Copăcel”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 462545